

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 124/11
Λουξεμβούργο, 23 Νοεμβρίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση T-341/07
Jose Maria Sison κατά Συμβουλίου

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει το αίτημα αποζημιώσεως που υπέβαλε ο Jose Maria Sison λόγω της παράνομης δεσμεύσεως των κεφαλαίων του από το Συμβούλιο

Η παραβίαση του δικαίου της Ένωσης εξηγείται από τις ιδιάζουσες δεσμεύσεις και ευθύνες του Συμβουλίου και συνιστά παρατυπία την οποία θα μπορούσε να διαπράξει, υπό ανάλογες συνθήκες, μια διοίκηση έχουσα τον συνήθη βαθμό συνέσεως και επιμελείας

Στις 30 Σεπτεμβρίου 2009, το Πρωτοδικείο ακύρωσε, για δεύτερη φορά, τις πράξεις¹ του Συμβουλίου με τις οποίες είχε διαταχθεί η δέσμευση των κεφαλαίων του Jose Maria Sison, υπηκόου Φιλιππίνων και κατοίκου Κάτω Χωρών² (στο εξής: απόφαση Sison II). Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι οι εθνικές δικαστικές αποφάσεις στις οποίες στηρίχθηκε το Συμβούλιο για τη δέσμευση των κεφαλαίων του J. M. Sison δεν αφορούσαν τη διεξαγωγή ανακρίσεως ή την άσκηση ποινικής δίωξης ούτε την καταδίκη για τρομοκρατική πράξη, αντιθέτως προς τις απαιτήσεις της νομοθεσίας της Ένωσης.

Οι εν λόγω εθνικές δικαστικές αποφάσεις προέρχονταν από ολλανδικά δικαστήρια και ελήφθησαν στο πλαίσιο μιας αιτήσεως περί αναγνώρισεως του καθεστώτος του πρόσφυγα. Ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης απέρριψε επανειλημμένως την αίτηση αυτή με την αιτιολογία ότι ο J. M. Sison ήταν ο επικεφαλής του Κομμουνιστικού Κόμματος των Φιλιππίνων και είχε διευθύνει τον New People's Army (στο εξής: NPA), στρατιωτικό τμήμα του Κομμουνιστικού Κόμματος των Φιλιππίνων εμπλεκόμενο σε μεγάλο αριθμό τρομοκρατικών ενεργειών στις Φιλιππίνες.

Με την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, το Πρωτοδικείο δεν αποφάνθηκε επί του αιτήματος αποζημιώσεως το οποίο είχε υποβάλει ο J. M. Sison μαζί με το ακυρωτικό αίτημα, αλλά ανέστειλε τη διαδικασία επί του πρώτου αιτήματος αυτού μέχρι τη δημοσίευση της αποφάσεως επί του αιτήματος ακυρώσεως των μέτρων δεσμεύσεως των κεφαλαίων.

Με τη σημερινή απόφασή του, **το Γενικό Δικαστήριο αποφαινεται επί του εν λόγω αιτήματος αποζημιώσεως και το απορρίπτει.**

Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι **η παράβαση**, μολοντί αποδείχθηκε σαφώς στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Sison II, **δεν είναι αρκούντως σοβαρή για τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης της Κοινότητας** έναντι του J. M. Sison.

Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η αγωγή αποζημιώσεως δεν σκοπεί στη διασφάλιση της αποκαταστάσεως της προκληθείσας από οποιαδήποτε παράνομη πράξη ζημίας. Μόνον η αρκούντως σοβαρή παράβαση ενός κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες μπορεί να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας. Το αποφασιστικό κριτήριο για να θεωρηθεί ότι συντρέχει η προϋπόθεση αυτή είναι η εκ μέρους του οικείου θεσμικού οργάνου πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στην εξουσία εκτιμήσεώς του.

¹ Μεταξύ άλλων, τον κανονισμό (ΕΚ) 501/2009, της 15ης Ιουνίου 2009, για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού 2580/2001 και για την κατάργηση της απόφασης 2009/62 (ΕΕ L 151, σ. 14), ο οποίος ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο.

² Απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 2009, [T-341/07](#), Sison κατά Συμβουλίου, βλ. επίσης ανακοινωθέν Τύπου αριθ. [80/09](#)

Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η ερμηνεία και η εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου εν προκειμένω ήταν δυσχερείς. Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι η διατύπωση των οικείων διατάξεων είναι ιδιαίτερα συγκεχυμένη, πράγμα το οποίο μαρτυρεί η πλούσια νομολογία του νυν Γενικού Δικαστηρίου επί του ζητήματος αυτού. Μόνο με την εξέταση δέκα περίπου υποθέσεων σε πλείονα έτη διαμόρφωσε προοδευτικά το Γενικό Δικαστήριο ένα λογικό και συνεπές πλαίσιο ερμηνείας των επιμάχων διατάξεων. Συγκεκριμένα, το πρώτον με την απόφαση Sison II έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι μια εθνική απόφαση πρέπει, για να μπορεί να την επικαλεσθεί βασίμως το Συμβούλιο, να εντάσσεται στο πλαίσιο εθνικής διαδικασίας σκοπούσας αμέσως και κυρίως στην επιβολή προληπτικού ή κατασταλτικού μέτρου στον ενδιαφερόμενο, προκειμένου να κατασταλεί η τρομοκρατία.

Το Γενικό Δικαστήριο υπογραμμίζει εξάλλου ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει ο J. M. Sison, η άρνηση του Ολλανδού Υφυπουργού Δικαιοσύνης να του αναγνωρίσει το καθεστώς του πρόσφυγα, με την κύρια αιτιολογία ότι είχε διευθύνει τον NPA, υπεύθυνο για μεγάλο αριθμό τρομοκρατικών ενεργειών στις Φιλιππίνες, εγκρίθηκε κατ' ουσίαν από τα ολλανδικά δικαστήρια. Συνεπώς, το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε καμία πλάνη εκτιμήσεως, αναφερόμενο στα εν λόγω πραγματικά περιστατικά, και το Πρωτοδικείο, με την απόφαση Sison II, απέρριψε τα επιχειρήματα του J. M. Sison συναφώς.

Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένης υπόψη της θεμελιώδους σπουδαιότητας της καταπολεμήσεως της διεθνούς τρομοκρατίας, **η παράβαση την οποία διέπραξε το Συμβούλιο εξηγείται από τις ιδιάζουσες δεσμεύσεις και ευθύνες του οργάνου αυτού και συνιστά παρατυπία την οποία θα μπορούσε να διαπράξει, υπό ανάλογες συνθήκες, μια διοίκηση έχουσα τον συνήθη βαθμό συνέσεως και επιμελείας.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησώς της.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582